

STUS spes mea est. Vitæ finem, præter senectutem,
colica & apoplexia, quâ tactus fuit ante biennium accele-
rarunt. Quantumvis autem quadantenus restitutus offi-
ciis adhuc satisfacere potuerit, ante bimestre tamen spacium
coctici dolores insultus repetierunt, quibus vires, superve-
niente præsertim ἀνοξεία & ἀγρευπνία, sensim attri-
tæ & medicamentorum vis elusa fuit. Tertiò Jd. curren-
tis post alvi dejectionem motus epileptici non fallaces ad
beatam analyfin anteambulones, comparuere, quàm eti-
am Salvatoris merito unicè nix desiderio desideravit, do-
nec tandem votorum compos & velut in dulcem declinans
lumina somnum, postquam benedictionē Ecclesiasticam
à Dn. Confessario accepisset, & in hac scena mundana 69
annos, servisse mensurâ demto, personam suam decenter
egisset, nono Calend. Quintilis circa secundam matuti-
nam in manus Salvatoris Spiritum suum exhalavit. Ita
quidem hoc justitiæ scuto privamur, sed ossa ipsius partim
famâ posthuma, partim spe lætæ resurrectionis adhuc vi-
rescunt & virescent. Brevi erit, cum justitiæ Doctor
hîc fulgebit instar stellarum in perpetuas æternitates. Nos
interim quod mortale nobis reliquit, Sp. S. habitaculum
post auditam III. pomeridianam apud communem ma-
trem deponemus, cujus conductui ut frequentes intersint
nostri, & ita συμπάθειαν suam erga lugentes, erga fa-
miliam honoratissimam observantiam declarent,
præsentibus jubemus. P. P. V. Cal. Julii anno
M DC LXIV.

Literis Colerianis.